

Vad spörjer du broder

Vad spörjer du broder, vem har gjort dej så ledsen, eller vad? Är ditt liv snart till ända, i dina ögon ser jag din sorg, som om någon nära för dej dött. I dina annars glada ögon ser man sorgens gula, och röda strimmor dina kinder har fuktmärken som av gråt, dina tankar speglas som sorg i din svarta del på ögonen...

Din konversation är som om du hade en ständig plåga din kropp, dina händer ligger slappa och overksamma framför dej, som om inget spelar nån roll, som om alla dina gitarrgrepp skulle bli i moll. Är det nåt du vill säga? Vill du berätta om din själs sorger, vill du tala om vad som fattas dej, har någon stulit ditt hjärta och lämnat det, till vargarna... Rasar vargarnas käftar över din själs, ändlösa sorg och fördjupar den...

Håller ditt inre på att förblöda. Var är ditt leende, dina leenden, din livslust, din glädje. Jag minns din glädje ditt smittande skratt, nu porlar sorgen som frusna tårar en kall natt, det skramlar av is mot metall, av sorg mot, hård yta

Är din själ sjuk som av feber, eller kanske nåt värre, kanske cancer, kanske saknar du, liksom vi alla ibland, den motivation som varje morgon får oss att stiga upp.

När var din goda själ, din lekfulla leende själ, senast fylld som en ruskad läskflaska och det formligen sprutade ur dej som om den ruskats... din flödande glädje kunde ingen korkad hålla igen, inte förr
Men nu är den avslagen som den stått öppen i dagar... jag sörjer din sorg med dej, min härlige vän. Jag ser i dina nu tomma och oseende ögon att, just nu spelar allt, ingen roll. Jag sätter mej ner och hoppas att mitt
sällskap om inte lättar, så i alla fall, inte tynger dej mer...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten